

Изкуствен интелект беше отличен в конкурс за поезия

Новини | Култура | на 04.11.2024 07:00

Защо говорим за това?

Стихотворение, създадено от изкуствен интелект, щеше да бъде отличено в конкурс за поезия у нас. Само че целта на човека, който го беше изпратил, не беше да лъже.

Христиан Папазов изпратил няколко стихотворения за конкурса "Веселин Ханчев". Представил се като човек на 21 години от село Ножарево, Силистренско. После получил покана да отиде в Стара Загора, за да участва в награждаването.

Тогава признал, че стихотворенията всъщност са писани... от изкуствен интелект.

Христиан казва, че целта му била да покаже какъв риск носят тези технологии. Риск да се загуби границата между истинско и фалшиво – дори в творчеството. Организаторите на конкурса отговарят, че нямат технология, с която да различат изкуствения интелект. Но че за в бъдеще ще правят всичко възможно да внимават.

Но защо? Какво е нередното?

За да си отговорим на този въпрос, трябва да се запитаме какво всъщност е поезията.

Някои смятат, че поезия е, когато думите са подредени в късички редове и накрая има рима.

Да, но... има поезия, която не е римувана (бял стих, свободен стих). Освен това е най-лесната работа да научиш ИИ да римува. Достатъчно е да го свържем с онлайн римен речник.

Други смятат, че поезия е да се говори с "поетични" думи. Все едно всяка дума има къдрички от розов тюл. Примерно не "училището", а "на познанието светлия храм". Това ИИ също може да се научи да прави. Със синонимен речник.

Трети смятат, че стихотворения се пишат на определени теми. Например любовни, патриотични и за природата. Или нещо там за най-близките от семейството. Е, стихотворението, което е щяло да бъде отличено, със сигурност е отговаряло на тези критерии.

Но какво значи това, че ИИ може да напише такова стихотворение? Ами че в него липсва друго, много важно нещо.

Същността на поезията е да кажеш нещо, което обикновеният език не може да изрази.

Понякога говориш и чуваш как това, което усещаш, не се побира в думите ти.

Може да е някакво усещане, някаква идея, нещо, което знаеш – но не можеш да споделиш.

Тогава започваш да използваш думите по нов начин – създаваш с тях образи, комбинираш ги така, че хората да усетят какво искаш да кажеш по магнитните сили между тях.

И да познаят нещо, което те самите са чувствали, но не са могли да изразят с думи.

Ето това ИИ не може да направи. Защото изкуственият интелект не може да чувства.

Истинската поезия не се познава по това, че има рима, нито че е в учебниците, нито че е станала текст за песен... Истинската поезия се познава по това, че ти дава думи за теб самия.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/5089-ii-za-malko-ne-specheli-konkurs-za-poeziya

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

